

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik/Comisia**(Cauza T-286/14)**

(2014/C 223/41)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
 - Reclamanta susține că reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.
2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
 - Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
 - Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
 - Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.